

The Multilingual Library for Children in Europe

Czech Modern Story
Czech language version

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

“Fairy tales are more than true:
not because they tell us that dragons exist,
but because they tell us that dragons can be beaten.”

Neil Gaiman

Multilib Project Partnership

Viksjöfors Skola
Viksjöfors, Sweden
Project Coordinator
Helena Ehrstrand

The Mosaic Art Sound Ltd
London, United Kingdom
Teresa Dello Monaco

International Yehudi Menuhin Foundation
Brussels, Belgium
Marianne Poncelet

Language School PELICAN
Brno, Czech Republic
Dáša Ráček Pelikánová

Technical University of Crete
Chania - Crete, Greece
Nektarios Moumoutzis

Cukurova University
Adana, Turkey
Figen Yilmaz

Authors:

Swedish	Traditional	Traditional unknown
	Modern	Viksjöfors school children year 4
Kurdish	Traditional	Adaptation from Aesop's Fables
	Modern	Viksjöfors school children year 4
English	Traditional	Oscar Wilde
	Modern	James Blake
Tibetan	Traditional	Team led by Jamyang Dhondup
	Modern	Team led by Jamyang Dhondup
Belgian	Traditional	Traditional Story from the Ardennes
	Modern	Marianne Poncelet
Haitian	Traditional	Team work led by Marlène Dorcena
	Modern	Team work led by Marlène Dorcena
Czech	Traditional	Karel Jaromír Erben
	Modern	Tereza Sokolíček
Russian	Traditional	Traditional Unknown
	Modern	Team work led by Natalia Gigina
Greek	Traditional	Vitsenzos Kornaros
	Modern	Nikos Blazakis
Armenian	Traditional	Team work led by Mary Baritaki
	Modern	Team work led by Mary Baritaki
Turkish	Traditional	Traditional unknown
	Modern	Halil İbrahim Halaçoğlu
Arabic	Traditional	Team led by İnana Abdelli
	Modern	Team led by İnana Abdelli

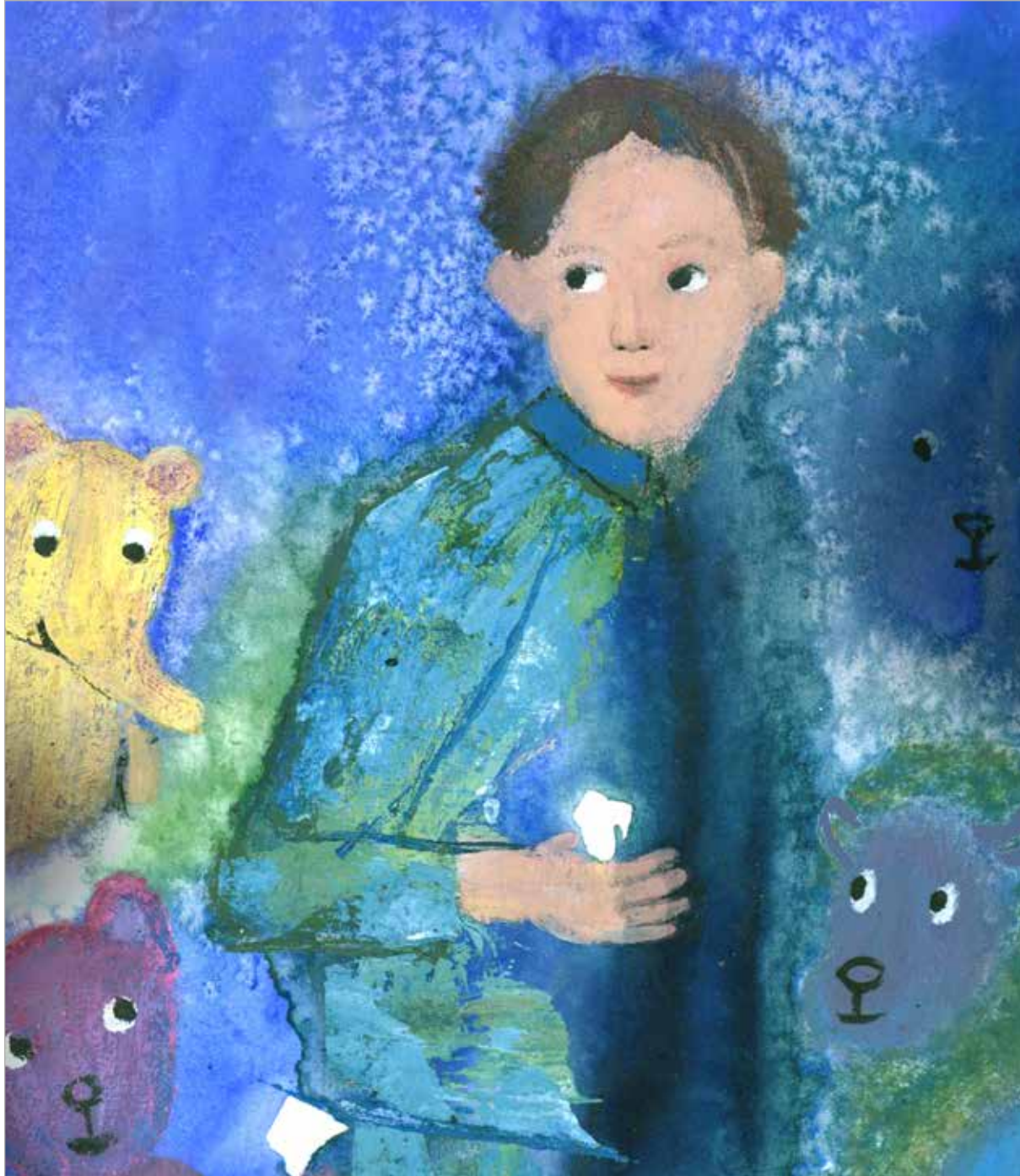
Illustrator:

Swedish	Traditional	Ida Uddas
	Modern	Ida Uddas
Kurdish	Traditional	Saad Hajo
	Modern	Saad Hajo
English	Traditional	Christopher Mallack
	Modern	Christopher Mallack
Tibetan	Traditional	Leona Tsiara
	Modern	Leona Tsiara
Belgian	Traditional	Amélie Clément
	Modern	Amélie Clément
Haitian	Traditional	Marianne Poncelet
	Modern	Benela Desauguste
Czech	Traditional	Kateřina Kroupová
	Modern	Kateřina Kroupová
Russian	Traditional	Barbara Dorušincová
	Modern	Barbara Dorušincová
Greek	Traditional	Nikos Blazakis
	Modern	Nikos Blazakis
Armenian	Traditional	Maria Xanthaki
	Modern	Maria Xanthaki
Turkish	Traditional	Firuze Engin
	Modern	Firuze Engin
Arabic	Traditional	Firuze Engin
	Modern	Firuze Engin

Paolo Cremona Layout design:

English Editing: Sean McManaman

Co se děje, když jdu spát

Czech Modern Story
Czech language version

Author: Tereza Sokoliček

Illustrator: Kateřina Kroupová

Jen co se každý večer začalo stmívat, už jsem hmatal po vypínači od mé lampičky. Prosil jsem maminku, aby mi do svícínek, které vypadaly jako malé domečky, dala svíčky a nechala je hořet přes celou noc. Naležato, uložený v posteli, jsem pod střešním oknem upíral svůj zrak k měsíci a interpretoval si ho jako zachránce.

Jednou v noci, když jsem se při rozsvíceném pokoji opět snažil usnout, jsem k sobě tisknul svou oblíbenou hračku a v duchu k ní promlouval: „ Ty jsi uložená v krabici na hračky skoro každý den, a tam je tma. A nevypadáš ustrašeně. Nauč mě se nebát tmy kolem.“ Během pár minut mi začala těžknout víčka a brzy jsem odrazil od břehu a vyplul do světa snů.

Ocitl jsem se v kruhu svých oblíbených hraček, v tom stejném pokoji, v jakém každou noc usínám. Byla noc, a po celém pokoji nesvítilo ani jedno jediné světýlko. V tom mi na rameno někdo položil tlapku. Byl to Nosál- můj nejoblíbenější plyšák. Vypadal trochu směšně, jelikož vlastnil dlouhý nos, kterým občas do nějaké hračky kolem narazil. „Ukážu ti, proč je důležité, aby i den šel spát. A pak teprve má vše ten správný řád.“

Otevřely se dveře a my vyšli na chodbu. Slyšel jsem velmi jemné a drobounké krůčky, nožičky cupitající kdesi pode mnou, ovšem ve tmě jsem mohl jen těžko rozpoznat, komu patří. V tom nosál vytáhl z kapsy sirku a škrtl jí. Ta vytvořila velmi nepatrný pramínek světla, jež nám poskytl možnost podívat se na ta stvoření, rejdicí po podlaze.

„Podívej se pořádně, Otíku. Světlíci jsou broučci, jejichž úkolem je opravovat veškeré žárovky v domě. Chodí po všech místnostech, umí lézt po zdi. Jakmile se dostanou k žárovce, vytvoří si malinkatou skulinku, kterou se protáhnou dovnitř, opraví v ní poškozené drátky nebo je vymění za nové. A jakmile jsou s prací hotovi, cestou ven malinkatou tubou se skleněným lepidlem žárovku opraví.“

Poté sirka zhasnula a já jsem světlíky už zase jen slyšel. Oněměl jsem úžasem. Vždycky jsem věřil, že po našem domě pobíhají nějakí skřítkci či broučci, i když maminka říkala, že to zkrátka není možné. Jen jsem stále nechápal, jakou to má souvislost s tím, že každou noc nastane děsivá, vše polykající tma. „To se nemohou světlíci před zraky lidí nějak maskovat?“, ptal jsem se zvědavě Nosála.

Nosál pokračoval ve vysvětlování. „Víš, jde o to, že světlíci mají velmi jemný zrak a citlivá očka. Dokážou vidět ve tmě a jen tehdy dovedou rychle pracovat. Kdyby bylo denní světlo a oni museli každičký den pracovat v plném nasazení, namohli by si velmi rychle oči a jejich práce by potom nemusela být tak dokonalá. Nehledě na to, že si asi umíš představit, jak by se na ně koukali dospělí. Někdo z nich by se je dokonce mohl pokusit zašlápnout!“

Při téhle myšlence jsem si uvědomil, že světlíkům svým osvíceným pokojem každou noc vůbec nepomáhám. Nechtěl jsem, aby byla jejich existence prozrazena. A už vůbec jsem nechtěl, aby je někdo zašlápl. Poprosil jsem Nosála o jednu z jeho sirek a naposledy jí škrtnul. Chodbu opět osvítilo měkké světlo. Kleknul jsem si na podlahu a s úžasem hleděl na ta drobounká tělíčka rejdicí sem a tam. Mám dojem, že jsem dokonce jednoho zahládl s kufříkem na náradí.

Probudil jsem se do krásného slunného rána. Rozhlédl jsem se, a pokoj vypadal zase jako předtím. Posadil jsem se na postel a posteskl si, že to byl jen sen. Nazul jsem si pantofle a vypotácel se z pokoje, když jsem však vyšel na chodbu, čekalo tam na mě překvapení. Před dveřmi na podlaze seděl opřený o stěnu Nosál. A já bych se s vámi klidně vsadil, že jeho úsměv byl to ráno o něco širší než den předtím.

A od té doby, kdykoliv jdu spát, nechávám zhasnuto. Jenom nastražím uši.

The Multilingual Library for Children in Europe

Project number: 2016-1-SE01-KA201-0221018

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

The European Commission support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents which reflects the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

www.multilibproject.eu